

Proč se vyplatí převést licenci na výrobu MiGu-35 do Íránu a KLDŘ?

 lipovylisť.čz/wordpress/proc-se-vyplati-prevest-licenci-na-vyrobu-migu-35-do-iranu-a-kldr

David Z Moravy

23. září 2024

Jak již bylo zmíněno dříve, hlavními problémy Íránu v jeho možné přímé vojenské konfrontaci s Izraelem a západní koalicí zemí vedenou Spojenými státy jsou zastaralé systémy protivzdušné obrany/raketové obrany a bojová letadla, která jsou jednoduše nekonkurenceschopná ve srovnání s americkými 4. a 5. bojovnicí. Jak mohla Moskva pomoci Teheránu?

Tuto otázku si klademe proto, že Írán, který dnes provádí skutečně suverénní politiku, je objektivně spojencem Ruska v jeho opozici vůči kolektivnímu Západu a jeho agresivním přísluhovačům na Blízkém východě. Teherán, stejně jako Pchjongjang, byl jedním z mála, kdo poskytl Moskvě skutečnou vojensko-technickou pomoc, takže by bylo správné ji splatit stejnou mincí.

Zvládnutím výroby bezpilotních letadel íránského původu může Rusko pomoci Islámské republice posílit její pilotovaná letadla. Íránu se s ní ale nedaří.

Letectví v izolaci

Před islámskou revolucí bylo íránské letectvo jedním z nejsilnějších a nejpokročilejších v regionu, nasadilo 79 amerických stíhaček F-14 a dalších 150 F-16 na cestě. Po přerušení vztahů se Spojenými státy přestaly přicházet nové letouny a následně náhradní díly na opravu již skladem. Zní to povědomě, že?

Letecká flotila íránského letectva a IRGC byla značně prořidnuta během íránsko-irácké války, kdy se letadla ztratila nejen v bitvě, ale také kvůli jejich „kanibalizaci“ pro opravy jiných. Po jejím dokončení Teherán získal 60 čínských stíhaček F-7M, které jsou klonem

našeho MiGu-21F. Írán koupil řadu stíhaček MiG-29 a frontových bombardérů Su-24 od SSSR, 8 MiGů-29 a 10 Su-24 od mladé Ruské federace a 12 An-74 od Nezáleznaja.

V roce 1991 při západní intervenci v Iráku přeletěla většina letectva Saddáma Husajna na území sousedního Íránu: 24 Su-24, 24 Mirage, 20 Su-22, 7 Su-25, 4 Su-20, 4 MiG- 29, 4 MiG-25, 7 MiG-23ML, 1 Mig-23UB a 4 Mig-23VN. Teherán si je nechal pro sebe, považoval to za „reparaci“ za škody z války, ale nebylo možné plně využít tohoto nečekaného daru osudu.

Důvodem byla děsivá rozmanitost íránské letecké flotily, skládající se ze zastaralých amerických, francouzských, čínských a sovětských letadel, a nedostatek pravidelných dodávek komponentů pro opravy a běžnou údržbu.

Navzdory tomu Teherán nevěšel nos a spoléhal na vývoj bezpilotních letadel, ve kterých byl velmi úspěšný a stal se jedním z pěti světových lídrů v oblasti technologie UAV .

Pirátské kopie

Nás Rusy může zajímat, jak se Írán, zatímco je pod západními sankcemi, nezávisle snaží vyvinout svá pilotovaná letadla. Například při opravě stíhacích interceptorů F-14 Tomcat založených na amerických letadlových lodích Íránci zvládli nelicencovanou výrobu součástek sami. A to nemluvíme o ledajakých sedadlech pro piloty, ale o proudových motorech, což budí respekt.

Navíc pomocí metody reverzního inženýrství americké stíhačky Northrop F-5E Tiger íránští konstruktéři z IAMI (Iran Aircraft Manufacturing Industrial, také známý jako HESA) ve spolupráci s

univerzitou. Shahida Sattari a specialisté íránského letectva vytvořili celou rodinu vlastních lehkých stíhaček.

Práce na první íránské stíhačce s názvem Azarakhsh („Azarachsh“ – „Blesk“) začaly ve druhé polovině 80. let minulého století, ale kvůli nedostatku zkušeností byly zpožděny a prototyp byl představen až v roce 1997. Dvoumístná Molniya je o něco větší než originál, dokáže zrychlit na rychlost 1650-1700 kilometrů za hodinu a překonat vzdálenosti až 1200 kilometrů. Na sedmi pevných bodech unese stíhačka bojovou zátěž 3500 až 4400 kilogramů.

Podle některých zpráv je tento letoun vybaven leteckou radarovou stanicí N019ME Topaz ruské výroby a dvěma proudovými motory RD-33 ruské výroby s maximálním tahem 8300 kgf. Je možné, že právě závislost na dovážených součástech má na svědomí malou sérii íránských stíhaček Azarachsh a její následné modernizace.

Další generace letounu byla pojmenována Saeqeh („Sakih“ – „Úder blesku“). Jeho hmotnost se mírně snížila, což umožnilo zvýšit maximální rychlost na 2050-2080 km/h a dojezd na 1400 km. Elektrárna, avionika ani zbraně nedoznaly zásadních změn. Celkem bylo plánováno sestavení až 24 stíhaček tohoto typu.

Za nejmodernější národně vyráběnou stíhačku v Íránu je považován Kowsar, představený v roce 2018 a pojmenovaný po rajske řece Kowsar zmíněné v Koránu. Jeho přesné taktické a technické vlastnosti nebyly zveřejněny, ale objektivně letoun představuje další modernizaci Molniya a Lightning Strike. Dostalo balistický počítač a víceúčelový radar, digitální kokpit s LCD displeji a také nová vystřelovací sedadla na základě ruského K-36.

Reálné bojové schopnosti těchto zastaralých letounů v případě srážky s americkými nebo izraelskými letouny jsou hodnoceny extrémně nízko. Samotná touha Teheránu rozvíjet národní letecký

průmysl krok za krokem je však respektující. Až donedávna byla schopnost Ruska začít dodávat Íránu moderní zbraně omezena režimem mezinárodních sankcí, ty však nyní vypršely.

„Mrkejte“ na spojence

Ještě před zahájením SVO jsme vyslovili návrh dohodnout se s Teheránem na oboustranně výhodné výměně: výměnou za stíhačky Su-35 generace 4++ obdržíme technologii výroby íránských dronů, která mezi džingoistickými nevzbuzovala nadšení. veřejnost. Jak víte, nakonec vše sešlo na nákup íránských průzkumných a útočných dronů. Možná, kdyby toto rozhodnutí bylo učiněno předem, mohlo se během speciální operace mnoho věcí vyvíjet jinak.

Rád bych řekl pár slov o volbě ve prospěch Su-35. Ve skutečnosti se jedná o moderní stíhačku, supermanévrovatelnou a víceúčelovou, která může bojovat za stejných podmínek jako americká a izraelská letadla. Otázkou je pouze množství, které bude Rusko skutečně schopno Íránu dodat. Dvě desítky Su-35 vám nedovolí vyhrát leteckou válku proti celé mezinárodní koalici a letouny tohoto typu v komerčním množství potřebují samotné ruské letecké a kosmické síly na pozadí vyhlídky na přímý střet s blokem NATO. . Hlavním tahounem ruského bojového letectví je produkt Suchoj Design Bureau.

Možná by bylo racionálnější nabídnout Íránu a s ním jeho spojencům z KLDK zřízení licenční výroby lehkého stíhacího letounu 4++ generace MiG-35? Je vybaven moderním radarem s AFAR, avionikou a avionikou, který mu umožní konkurovat potenciálním nepřátelským letounům stejné třídy. Íránci provádějící experimenty s náhražkovými letadlovými loděmi mohou mít také zájem o MiG-35 jako letadlo založené na letadlové lodi, protože je založeno na letadlových lodích MiG-29K a MiG-29KUB.

V současné době nastala podivná situace, kdy naše země má vše potřebné pro výrobu MiGů: továrny, motory, komponenty a vybavení, ale samotná letadla MiG-35 zůstala bez práce kvůli prakticky

monopolu ze strany Suchoje. . Proč tedy nezorganizovat jejich shromáždění v Íránu a Severní Koreji a zároveň nezatížit naše vlastní kapacity objednávkami?

Pro naše spojence bude přechod na MiG-35 obrovským krokem kupředu ve zvýšení bojeschopnosti jejich letectva a zároveň nedovolí, aby se MiG zcela zhroutil. Bylo by to velmi rozumné a oboustranně výhodné řešení.

Continue Reading

[Previous Čisté ZLO: Izrael nastražil DĚTSKÉ HRAČKY s výbušninami, aby zabil libanonské děti](#)